ברשות מוכר מותר. וכגון שנתן לו שכר עמלו ומזונו שלא יהא טורח לו בשכר הלוואה וה"מ כי מאי קמ"ל וי"ל דסיפא מיבעיא ליה ברשות לוקח אסור כיון שהוא מוכר במקום היוקר כמו שהוא נותן לו כאן במקום הזול:

החמרים מעלין במקום היוקר בכמקום הזול. פירש בקונטרס לפילו למכירת הדרך בהליכה ובחזרה על החמרים ומי אפשר לומר כן דלעיל (דף סה.) גבי טרשא דרב חמא פי' בקונטרס גופיה שהיה מחריות ההליכה על רב חמא מע"ג דהוו שבקי להו מיכסף ונקטי להו שוקא ולפילו היה שם מחריות עליהם של מקבלים ים להתיר אם יותר מכאן דשכר דשבקי להו מיכסף ונקטי להו שוקא יותר מכסמורות מחרות הוא שוא טפי והוו זבני לה ביוקר אבל כאן מה שהיו מיכרים קומרים ע"י המעות ומגלו להו מרעא כך היה נעשה להם במעות מחרים וכל לוין כמו כן מסתכרים ועוד דפרין בסמוך אדרב דשקיל חמשא בסוכא ומקבל חוספא לחוכחא ונשקול שיתא ולא פרין בחוספא לחוכחא אלא נרגא נרגא מהאי טרשא לחוכחא דהכי נמי מסתכרין במעות בהליכה ממקום היוקר למקום הזול כשום שחוכה ולי לאו טעמא דמגלו להו מרעא או מוזלי גבייהו הוה לחוכחא דשכר הלוואה של היה היו טורחין להם בחזרה:

מאי טעמא ניחא להו דמגלי להו תרעא. לפ"ת ה"מ למימר כגון דייהבי להו שכר עמלם כדפי' בקונטרס מוכר מותר כי זה לא היה שום חידוש [ג] ור"ח פי' דלפילו שכירות החמרים נותן בעה"ב לחמרים ומ"מ נראה דחוכה דלא ייהיב שכר עמלם דלפי יהיב לא הוה ליה כלל לטעמא דמגלי תרעא ולוזלי גבייהו ומה שדחק ר"ח לומר שנותן שכר החמרי לפי שדוחה לו שכר מועט גלוי תרעא ובחנם דחק דהקילו חכמים בדבית דרבנן כמו לעיל (דף סט.) ה"ם עגלה לפטומת:

ניחא להו דמגלי להו תרעא. פירש בקונטרס ע"י מעות שבידם ניכרים סוחרים ומקיפין להם סחורות מחרות וקשה דקתמר מיכף בייניהו מגרת מדמת ולפירושו מיכף בייניהו נמי מגרת יפן דטעמא דמגלו להו תרעא ליכף שהרי ניכרים הם מימי קדם ונראה כפי' ר"ח דפירש דטעמא דמגלו להו תרעא שבעלי בתים המלוים מגלים להם שערי היוקר שפעמים בעוד שהולכים החמרים למקום הזול וחוזרין מתייקרין כאן ובעלי בתים מודיעין להם ומפיימין להם למכור: **ברתרי דנפיש פסידייהו.** [ד] ר"ח גריס בתוורי ופי' שמוכר עגלים קטנים ולפות עדרו מצר יולדו לו בשנה זאת ומוזלה רב כהו דשרי שרגילות הרבה שמפילות והוה הקלקול יותר מתיוהא של פרדם[ו]: **דשבשי שיבשא.** פי' בקונטרס בעלי בתים המלוים סבואה למריסים לזרע ומשלמין להן לגורן סבואה מדשה ולא משכחן בשום דוכתא שקורין זה שיבשי ושיבשי סיינו זמורות שמתרגם (בראשית מ) שלשה סריגים תלת שיבשין וכן (ברכות דף ה:) [דלא ייהיב מר שיבשא לגריסיה] ו) (וזכן שיבשתא מחריסיה) ור"ח פירש שנותנין מעות לבעל הזמורות בכך וכך הממוי וסס שוים יותר בשעת שזומר הכרמים וליכא תיוהא בזמורות כמו בפירי ולכך מלריך שמוחל להפוכי בחרעא:

א ברשות מוכר מותר ברשות לוקח אסור ב המוליך פירות ממקום למקום מצאו חבירו ואמר לו תנם לי ואני אעלה לך פירות שיש לי באותו מקום אם יש לו פירות באותו מקום מותר ואם לאו אסור ג והחמרין מעלים במקום היוקר בכמקום הזול ואינן חוששין מאי טעמא רב פפא אמר ניחא להו דמגלו להו תרעא רב אחא בריה דרב איקא אמר ניחא להו דמזולי גבייהו [א] מאי בינייהו איכא בינייהו תגרא חדתא ד בסורא אזלי ארבעה ארבעה בכפרי אזלן שיתא שיתא יהיב רב זוזי לחמרי וקביל עליה אונסא דאורחא ושקיל מיניהו חמשה ונשקול שיתא ה אדם חשוב שאני בעא מיניה ר' אסי מר' יוחנן מהו לעשות בגרוטאות כן א"ל ביקש ר' ישמעאל ברבי יוסי לעשות כן בכלי פשתן ו ולא הניחו רבי איבא דאמרי ביקש רבי לעשות בגרוטאות כן ולא הניחו ר' ישמעאל בר' יוסי פרדיסא ז רב ח אסר ושמואל שרי רב אסר כיון דלקמיה שויא טפי מיתחזי כי אגר נטר ליה ושמואל שרי כיון דהוי ביה תיוהא לא מיחזי כי אגר נטר ליה אמר רב שימי בר חייא ט ומודי רב (ה) י בתורי דנפיש פסידייהו אמר להו שמואל להנהו דשבשי שבשא יא הפוכו בארעא כי היכי דקני לכו גופא דארעא ואי לא הויא לכו כהלואה ואסור אמר להו רבא להנהו דמנטרי באגי פוקו יב הפוכו בבי דרי כי היכי דלא תשתלם שכירות דידכו עד ההיא שעתא יג דשכירות אינה משתלמת אלא בסוף יד וההיא שעתא אוזולי דקא מוזלי גבייכו אמרו ליה רבנן לרבא קא אכיל מר רבית דכולי עלמא שקלי ארבעה ומסלקי לאריסא בניסן מר נטר להו עד אייר ושקיל שיתא טו אמר להו אתון קא עבדיתון שלא כדין ארעא לארים משתעבד אי אתון מסלקיתו להו בניסן מפסידתו להו בכמה אנא נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה רב

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ברשות מוכר מותר ברשות לוקח אסור. לפי כאן מלוה על שמכר וכל מה שנמכר ביוקר של בעלים הרשמוטים הוא: **ברשות לוקח אסור.** דמשמע מלוה הוא וגזיה ליה טופיינא מדמיה בריציתא: **פגם לי.** זמן פלוני מפירות שיש לי שם: **יש לו שם מוכר.** דמשמע לוקמינהו ברשומיה. ואע"ג דלא מצין שלא נשמה לאו רבית קנוסה היא אלא לפי שנשמה לפנ רבית דרבנן וכי יש לו לא גזור: **אין לו בחוכו מקום אחור.** דבשכר המתנתו נתן לו זה במקום היוקר: **והחמרים מעלים במקום היוקר בכמקום הזול ואין חוששין.** החמרים המשתכרים בתבואה ומביאים ממקום הזול למקום היוקר מותר להם ליקח מעות מבעלי בתים עשירים במקום היוקר ע"מ ליתן להם בזמן פלוני הפירות בשער מקום הזול ואין חוששין שיבא רבית שכר המתנת מעות כלמפרע ולחזל: **מ"ט רב פפא אמר ניחא להו דמגלו להו תרעא.** שעל ידי מעותיו של זה הם מיכרים סוחרים ומכירים לוחם בעלי בתים של מקום הזול ונותנין להם בהקפה ומשתכרים מלהם ולפילו לא היה זה מחתין להם שום זמן אלא להניח לו מיד נוח להם לטרוח ולהיות שלוחים לקבל עליהם לחריות הדרך על כך: **דמוזלי גבייהו.** בני מקום הזול כשמועין שאין להו משתכרין הם מוזלי גבייהו כדי שלא ימשכו ילישם מלהרגיל אלהם: **תגרא חדתא.** תגר שאינו ניכר עדיין. [ב] למאן דאמר דמגלו להו תרעא ליכא למ"ד דמוזלי גבייהו ליכא לכיון דלאינו ניכר להם אין מחמירים בדבריו שהוא נותנם במקומו בזול ולא מוזלי גבייהו: **בסורא אזלי ארבעה ארבעה.** גריוו בזוזא: **בכפרי.** שם מקום: **זוזי לחמרי.** גריוו בזוזא: **ונשקול שיתא.** כיון דמקבל עליה חוספא לחוכחא אין כאן רבית ולפילו לא קיבל עליה חוספא לחוכחא קתני החמרים מעלים במקום היוקר כבמקום הזול: **מהו לעשות בגרוטאות כן.** בשאר פרגמטיא כגון שברי זהב וכסף ושאר מיני מתכות מי אמרינן תבואה דמידי דשכיח הוא לחזלי ואמו כל שעתא אמרינן ניחא להו דמגלו להו תרעא אי נמי דמוזלי גבייהו לבל שאר פרגמטיא ליכא גילוי תרעא ולא מוזלי גבייהו דמי שמכר לו עכשיו לא ימכור לו למחר ופרגמטיא שלקח היום אינו לוקח למחר: **פרדיסא.** לקוטות יין מן הכרם בדמים פחותים כל פירות שנה זו בכך וכך ולוקחין לאחר זמן בוסר או קמדר לבל עדיין לא הגיע לציכור: **רב אסר.** דמשום הקדמת מעות לזמן הבליר קמוזל גביה והוי לגר נטר ליה: **כיון דהוי ביה סיוחא.** פעמים שיש קלקול בכרם כגון ברד או גשמים או קרח ומפסיד הכל ומקבל עליו כל סניקי הספק לא מיחזי כאגר נטר ליה. סיוחא נראה בעיני דבר תרטה כמו קדושין (דף מ:) תוחא על הרשעות: **ומודה רב בתורי.** מקום שבולין כרמים בשורים בעגלה ומוליכין את העגלה בין שורות הכרמים ומתקלקלין רגלי השוורים בקלחי ברשים שבקרקע והספסל רב: **שבשי שיבשא.** בעלי בתים המלוים תבואה לחריסים לזרע ומשלמין להם לגורן תבואה מדשה: **סייעו בגופה דחרעא.** בחרים ובקליר מעט: **הויא כהלוחה.** שלה בשלה: **מנטרי בחגי.** שומרי הקמות עד הקליר: **הפוכו בבי דרי.** סייעו את בני הבקעה בדישת תבואה בגורן בהולכה ובהשה סיועא פורתא לפי שבשיל שלהם ממתינים שבכרם עד גמר מירות הגורן הם נותנים לכם מתנה יותר על שכרכם לפיכך סייעו לותם כדי שתהא פעולתכם מוסכת עד כלות הגורן ובכירות אינה משתלמת אלא בסוף ואין כאן המתנה ואם יוסיפו לכם אין זה שכר המתנת שכרכם אלא לוחולי מוזלי לגבייכו: **כולי עלמא.** המוכרים שדותיהם למריסים: **שקלי ארבעה.** כורין בחכירות השדה: **ומפלקי לאריסא בניסן.** כופין לותם לקלור תבואתו ולהשתלק ממנה בניסן: **ומר מסוס דנטר ליה עד אייר.** שקיל שיתא. וקא שקלק דעתך משום שהמתנת החכירות קא מוסיף: **לאחן הוא דעבדיתו אלא כדין.** שאתם מסלקין לותן בניסן ועדיין לא נתמלאת התבואה בקשיה ומפסידין לותן הרבה ותרעה לאריסא משתעבד על שתשבשל התבואה כל זרכה הלכך אלא כדין היא כפייתכם: **אנא נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה.** ושכר שדי מני נוטל שלכך מני מפריז על מכירתה ואינו בשכר המתנת ד' כורין:

קמא א מיי' פ"ע מהל' מלוה ולוה הלכה ט סמג לאוין קנב קנו טוש"ע ח"מ סי' קעב סעי' טו:
קמב ב מיי' שם טוש"ע שם סעי' יז:
קמג ג ד ה ו מיי' שם הל' ז ח ועיין בהשגות ובמ"מ טוש"ע שם סעי' טז ועיין בב"י:
קמד ז מיי' שם פ"ח הל' ה ועיין בהשגות ובמ"מ סמג שם טוש"ע ח"מ סי' שע' יוד:
קמה ח מיי' וסמג שם טוש"ע שם וכפי' התוס' וע"ש:
קמו ט מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעיף יא:
קמז י מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף יב:
קמח כ מיי' שם הל' ח סמג שם:

מוסף רש"י

אדם חשוב שאני. יש לו להחמיר על עלמו יותר (מוה"ק יב:) לפי שלמדים חיממו (בתוכות פו.) שהרואה אומו שהוא מיקל עומד ומיקל יותר (שבת נא.).

הגהות הב"ח

(ג) גב' בתורי דנפיש. נ"ב ע"ל ריש דף ל' ע"ש:

הגהות הגר"א

[א] גב' מאי בינייהו. נ"ב הרמ"ם ל"ג מאי בינייהו וכן כתב ב"י ולא פליגי וכן משמע בהמב"ם שהשמיט כל זה: [ב] רש"י ד"ה תגרא חדתא. למ"ד כו'. נ"ב וכ"ה פי' לאיפך ומ"מ אין נ"מ לדינא לפי פי' ב"י ולא פליגי: [ג] תוס' ד"ה מאי. וה"ה פי' כו'. נ"ב אבל נ"י פי' בשם ר"ח שנותן להם שכר עמלם ולא שהם מקבלים מהחיות הדרך (ועמ"ש רבינו ביו"ד סי' קע"ג ס"ק ל"ד): [ד] שם ד"ה בתורי. נ"ב גריס כו'. נ"ב אבל הרמב"ם מפרש שקונה עגל קטן ומגדלו כו':

(ד) [ברכות יט. וש"נ], ג) [ע' תוס' ב. ד"ה כיון ותוס' לעיל סה. ד"ה מה שעיין], ד) [לעיל ב. מולין פד:], ה) [לעיל סה. וש"נ], ו) ותוס' מולין פד:], ז) [מגיהי ש"ס דפוס ממ"ד שלמו יד לממוק לך דוכן שיבשתא וכתבו מתחיו ברכות ה: ובמתת הטיוך ערך שבש מביא לפיש זה], ח) נב"ל ריש דף ל' ע"ש: